

N:o 14.

Herr Sven Nilsson i Efveröd: Med hemställan att Kongl. Maj:t måtte låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till förändrade stadganden angående deltagande i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse.

En bland de många bördor, som synas vara ohjelpigt fastkedjade vid en del af vår modernäring, jordbruket, är onekligen byggande och underhåll af tingshus och häradsfängelse, som enligt 26 kap. 4 § Byggningsbalken ännu vidlåder jordens brukare, oaktadt man med skäl kan påstå, att dessa deraf ej ensamt äro i behof eller uteslutande af desamma draga nytta. Under en tid, från hvilken berörda lagstaddande härleder sig, kunde ett sådant försvaras, då man ej visste af någon annan titel för skatters påläggande än hemmantalet på jorden. Förhållandet är dock nu helt annorlunda, sedan en del andra personer med beskattningsföremål blifvit jemförliga med jordbrukaren, hvilka äro lika i behof af rättskipningens behöriga handhafvande som denne, och hvilka således jemväl i sin mån böra bidra till upprätthållandet af de för ändamålet nödiga inrättningar. Nyare tidens fordringar äro äfven nu, jemförda med förr, betydligt större i afseende på dessa byggnaders beskaffenhet.

Under sistlidne riksdag gjorde åtskilliga motionärer framställning om en rättvisare och billigare fördelning af kostnaderna för berörda inrättningars uppförande och underhåll för framtiden, hvilken framställning Lag-Utskottet äfven då, såväl som vid flera föregående riksdagar, på derom framställda förslag, har funnit skäligt förorda. Mången har dertill under de sednare riksdagarne varit lifligt genomträngd af den öfvertygelsen, att förslaget skulle funnit sin lyckliga lösning förnämligast därför, att ett sådant tillförene eller vid 1868 års riksdag blifvit bifallet i båda Kamrarna utan öfverläggning och således enhälligt. Men genom Lag-Utskottets försummelse vid sagde riksdag att expediera beslutet till Kongl. Maj:t återkom frågan vid 1869 års riksdag, då ett betänkande af Lag-Utskottet i samma ordalag som det af 1868 utan öfverläggning afslogs i Första Kammaren, hvilket man torde kunna kalla besynnerlig konsekvens, och vid sistlidne riksdag rönt jemväl ett likartadt förslag samma öde i sagde Kammare, utan att dock dess motståndare i öfverläggningen, som då egde

rum, anförde ett enda exempel, som kunde gifva anledning till förändrade åsigtter sedan 1868.

Enligt min uppfattning hade ett åläggande för innevarande Riksdags Lag-Utskott att befordra det 1868 försummade beslutet till Kongl. Maj:t varit det enda och rätta, som nu i denna fråga bort vidtagas från Riksdagens sida, men då jag föreställer mig, att Riksdagen vid närmare besinning icke skall kunna undgå att fullgöra ett redan fattadt beslut, och då jag är öfvertygad om, att detta beslut har både billighet och rättvisa för sig, får jag med anledning af det anförda vördsamt hemställa, att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana förändrade stadganden angående deltagande i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse, att dessa åligganden blifva för medlemmarne af tingslagen efter billiga grunder gemensamma.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 19 Januari 1871.

Sven Nilsson,
i Efveröd.

N:o 15.

Herr L. J. Hierta: *Om inrättande af notariatsbefattningar vid domstolarne å landet samt om skyldigheten för dessa domstolar att oftare än nu sker hålla sammanträden.*

En reform, hvarom man talat och skrifvit i mera än 50 år, är den om domstolarnes förändrade organisation.

Redan år 1815 afgaf den då fungerande Lagkomitén till Kongl. Maj:t ett betänkande angående domstolarnes organisation, hvilket gick derpå ut;